

Koncessionen ud over de 20 Aar, men efter de Oplysninger, som er tilgaaet Udvalget, og efter at have beskæftiget mig med Sagen maa jeg indrømme, at det er i høj Grad i Statens Interesse, at Ordningen er saaledes, at man om 20 Aar kan gøre, hvad man vil: enten lade Selskabet køre videre eller overtage Driften; det er derfor en Bestemmelse, Staten absolut bør holde fast ved.

Dernæst er der opnaaet den Ændring, at Driftreglementet ogsaa skal forelægges Abonnentudvalget til Erklæring, medens det tidligere kun skulde forelægges Selskabet, Ministeriet for offentlige Arbejder og Statstilsynet. Og endvidere er der i Koncessionens Post 5 efter Ordet „Koncessionshaveren“ indsat følgende: „eller af det af Ministeren godkendte Udvalg for Telefonabonnenter“. Jeg skal senere komme nærmere ind paa, at det er en Forudsætning og et Led i Overenskomsten, at Abonnenterne faar deres Organisation i en saadan Stand, at man straks anerkender den. Medens Forholdet ifølge Lovforslaget var det, at Ministeren for offentlige Arbejder og Koncessionshaveren kunde opsiges Taksterne, foreslaas der nu tilføjet, at ogsaa Abonnentforeningens Udvalg kan opsiges Taksterne, naar det dertil finder Anledning. Det var en af de Bestemmelser, man satte megen Pris paa indenfor Abonnentforeningen, og en Bestemmelse, som man kunde imødekomme fra anden Side.

Med Hensyn til Opsigelse af Taksterne er man blevet staaende ved de 2 Aar bortset fra det første Aar. Forholdet bliver det, at hvis man opsiges Taksterne, skal Statsnævnet træde til og undersøge, om der er noget berettiget i Opsigelsen, om der er nogen Grund til henholdsvis Nedsættelse eller Forhøjelse — hvis det er Abonnenterne, der ønsker Ændring, maa man jo tænke sig, at det er Nedsættelse, de ønsker, og hvis det er Selskabet, at det er det omvendte, der er Tilfældet; men hvis det sagkyndige Nævn, der nedsættes samtidig med eller umiddelbart efter Koncessionens Givelse, finder, at der ingen Grund er til Opsigelsen, kan man ikke forny en saadan Opsigelse før 2 Aar efter. Denne Bestemmelse er truffet for at skabe en vis Ro om det Arbejde, der skal gøres, saaledes at man ikke til enhver Tid eller med ganske korte Mellemlum kan opsiges Taksterne, og dette har ogsaa Abonnenterne kunnet gaa med til. I Koncessionens Post 5, 3die Stykke, indsættes en Bestemmelse om, at udover det i Udkastet fastsatte Antal Medlemmer af Nævnet, der som bekendt bestaar af en af Ministeren for offentlige Ar-

bejder udvalgt Formand, to af Sø- og Handelsretten valgte Medlemmer og to af Vestre Landsret valgte Medlemmer, skal der vælges et Medlem af Abonnentforeningens Udvalg, og et skal være en statsautoriseret Revisor, ligesom Selskabets valgte Mand skal være teknisk uddannet. Herigennem har man skabt Betingelser for Opfyldelse af Kravet om Indseende med Selskabets Drift i Koncessionstiden. Jeg tror ingenlunde, det vil kunne skade Selskabet, jeg tror, det er udmærket, at man har en saadan statsautoriseret Revisor, som bliver Abonnenternes Mand, og som de vil have Tiltro til. Endvidere gives der Tilsagn om, at han til enhver Tid hos Tilsynet kan faa alle Oplysninger, som kan tjene til Belysning af Spørgsmaalet om, hvorvidt der skulde være Grund til at opsiges Taksterne. Det er en af Hovedændringerne i selve Koncessionen og en af de Bestemmelser, jeg for mit Vedkommende lægger overordentlig megen Vægt paa. Her har man virkelig faaet et Organ, der sagligt og fagligt kan give Oplysning om, hvorvidt man yder en passende Betaling for sin Telefon.

Da denne Takstnedgang, som vi nu vil faa, i væsentlig Grad beror paa et Skøn og derfor ligger lidt løst, var man fra begge Sider enig om, at medens der ellers staar i Koncessionen, at en Takstændring skal træde i Kraft senest et Aar efter Opsigelsen, skal den dog første Gang, hvis Opsigelse finder Sted nu, kunne træde i Kraft med kortere Varsel. Det rigtige i denne Bestemmelse har man erkendt fra begge Sider, den er truffet af Hensyn til Vanskeligheden ved at bedømme Forholdene i den kommende Tid, idet Selskabet ikke med Bestemthed kan se, om man ikke er kommet for langt ned med Taksterne, og Abonnenterne heller ikke er klare over Forholdet.

En af de Ting, som Abonnenterne ogsaa har udtalt sig om, er, hvorvidt det maatte være formaalstjenligt at give Selskabet Adgang til at faa indtil 8 pCt. af Aktieudbyttet. Bestemmelsen gaar jo ingenlunde ud paa, at Selskabet skal have 8 pCt., den gaar ud paa, at det kan tillades Selskabet at faa indtil 8 pCt., men Selskabet er slet ikke sikret de 8 pCt. Her er et af de Punkter, paa hvilke Udvalget har delt sig, idet man fra den ene Side har ment, at Procenten er loylig høj. Jeg skal ikke sige meget om Spørgsmaalet, men dog ganske kort belyse, hvorfor Flertallet ikke har kunnet gaa med til en lavere Procent. Naar man vil anstille en Sammenligning med Bornholm og Lolland-Falster, finder jeg det temmelig meningsløst, idet vi der staar overfor Smaa-